

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 6Co/110/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4212214631
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lýdia Gálisová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2014:4212214631.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lýdie Gálisovej a sudkýň JUDr. Marty Polyákovej a JUDr. Adriany Kálmánovej, PhD, v právnej veci navrhovateľa: Intrum Justitia Slovakia s.r.o., so sídlom Karadžičova 8, Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpenej JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Bratislava, Karadžičova 8, proti odporkyni: K. H., nar. XX. XX. XXXX, bydlisko L., Ul. E. XXXX/X, o zaplatenie 1.913,39 eura s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo 16. októbra 2013 pod č. k. 13C/583/2012-106 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej zamietajúcej časti týkajúcej sa zaplatenia sumy 173,94 eura, určení neprijateľnosti zmluvnej podmienky a v časti náhrady trov konania **p o t v r d z u j e .**

Odporkyni náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa rozhodol, že odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľovi sumu 804,60 eura s 9 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 804,60 eura od 21. 10. 2010 až do zaplatenia, to všetko v pravidelných splátkach po 53,64 eura mesačne, splatných vždy do 20. dňa každého mesiaca, od mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti rozsudku, až do úplného zaplatenia s tým, že omeškanie jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. V časti prevyšujúcej sumu 804,60 eura a v prevyšujúcej časti úroku z omeškania návrh zamietol. Ďalej určil, že zmluvná podmienka uvedená v bode 12.2 Zmluvy o pôžičke z 27.10.2006 v znení: "Spoločnosť je oprávnená požadovať od klienta zmluvnú pokutu v prípade, ak sa klient dostal do omeškania so splatením ktorejkoľvek jednotlivéj splátky. V 30-ty deň po dobe splatnosti je klient povinný zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 10% z dlžnej splátky. V tento deň sa zmluvná pokuta stáva splatná." za neprijateľnú. O trovách konania rozhodol tak, že ich náhradu nepriznal žiadnemu z účastníkov konania. Svoje rozhodnutie odôvodnil poukazom na ust. § 2 písm. a/, b/, § 3 ods. 1, 2 zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch; § 53 ods. 1, 4, § 54 ods. 1, 2, § 544 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka; ako aj zisteným skutkovým stavom. Právny vzťah účastníkov konania súd posúdil ako záväzok zo spotrebiteľskej zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 52 a nasl. OZ a podľa zákona č. 258/2001 Z. z., pri uzatváraní ktorej bola odporkyňa v postavení spotrebiteľky. Dôvodil, že navrhovateľ preukázal zmluvou z 27. 10. 2006 poskytnutie úveru (pôžičky) vo výške 1.659,70 eura, ktorú sumu odporkyňa ani nerozporevala. Zmluvou o postúpení pohľadávok z 10. 03. 2011 navrhovateľ preukázal aj postúpenie pohľadávok, ktoré k 01. 03. 2011 evidovala spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., ako veriteľ voči svojim dlžníkom a to v prospech navrhovateľa. Podľa výpisu zo zoznamu postúpených pohľadávok, postupca postúpil na navrhovateľa aj zostatok pohľadávky voči odporkyni vo výške 2.502,40 eura, z ktorej suma 1.739,45 eura predstavovala istinu a suma 762,95 eura predstavovala zostatok príslušenstva. Podľa bodu 2.3 zmluvy o postúpení pohľadávok sa pohľadávky postupujú spolu so všetkými právami a výhodami, ktoré sa k nim viažu alebo ktoré vznikajú vo vzťahu k pohľadávkam. Z navrhovateľom predloženého prehľadu obrátov bolo zrejmé, že bolo

realizovaných 6 úhrad splátok po 53,64 eura. Ostatná splátka zo šiestich bola uhradená 24. 07. 2007. Z predloženého prehľadu obrátov vyplývalo, že veriteľ odporkyne k 20. 01. 2008 predčasne zosplatnil poskytnutý úver, pričom dlh odporkyne voči jej veriteľovi k uvedenému dňu mal dosiahnuť výšku 1.405,12 eura a spolu s pokutami sumu 1.759,24 eura. Po 20. 01. 2008 totižto v uvedenom prehľade nie je uvedený žiadny predpis mesačnej splátky po 53,64 eura, napriek tomu, že pri 48 mesačnej splatnosti úveru splatnosť ostatnej splátky prebehla až 20. 10. 2010. Podľa uvedeného prehľadu však veriteľ zaťažoval účet odporkyne aj po 20. 01. 2008 pokutami, až do úhrnnej výšky 781,59 eura k 25. 03. 2011. Navrhovateľ predčasnú splatnosť úveru v konaní poprel vo svojom odvolaní z 14. 02. 2013, v ktorom uviedol, že splatnosť úveru nastala dňom splatnosti poslednej zmluvne dojednanej splátky, teda dňa 20.10.2010. V uvedenom odvolaní navrhovateľ tvrdil, že mu bola postúpená dlžná istina úveru vo výške 1.739,45 eura s príslušenstvom, a tak si uplatnil nárok na sumu 1.739,45 eura s príslušenstvom a zmluvnú pokutu. Poprel, že by v žalovanej sume boli zahrnuté nejaké poplatky, avšak v ďalšom odseku citovaného odvolania uvádzal, že uplatnená pohľadávka titulom istiny vo výške 1.739,45 eura s príslušenstvom je vypočítaná ako rozdiel medzi celkovou výškou pohľadávky, vrátane pokút a poplatkov v sume 2.521,04 eura, po odpočítaní pokút a poplatkov vo výške 781,59 eura. Nárok na zmluvnú pokutu v žalovanej výške 173,94 eura odôvodnil poukazom na bod 12.2 Podmienok k zmluve o pôžičke. Tvrdil, že odporkyňa uhradila sumu 321,84 eura, čo zodpovedá úhrade šiestich mesačných splátok po 53,64 eura. Do 24. 07. 2007 bolo splatných 9 mesačných splátok po 53,64 eura a po uvedenom dni, až do konečnej splatnosti úveru dňa 20. 10. 2010, bolo splatných ďalších 39 splátok po 53,64 eura. Ďalej uviedol, že odporkyňa v konaní vzniesla námietku premlčania. Navrhovateľ svoj nárok uplatnil na súde návrhom doručeným súdu dňa 26. 07. 2012. Preto prihladol na odporkyňou čiastočne dôvodne vznesenú námietku premlčania a s poukazom na § 101 OZ dospel k záveru, že splátky splatné pred 26. 07. 2009 sú premlčané. Po 26. 07. 2009 bolo splatných 15 splátok, a to splátky splatné 20. 08. 2009, 20. 09. 2009, 20. 10. 2009, 20. 11. 2009, 20. 12. 2009, 20. 01. 2010, 20. 02. 2010, 20. 03. 2010, 20. 04. 2010, 20. 05. 2010, 20. 06. 2010, 20. 07. 2010, 20. 08. 2010, 20. 09. 2010 a 20. 10. 2010. Potom nepremlčaný dlh odporkyne titulom neuhradených dlžných splátok po 53,64 eura mesačne predstavoval sumu 804,60 eura, pričom v uvedených dlžných splátkach je nepochybne zahrnutá splátka istiny úveru ako aj splátka úroku z úveru.

Oprávnenie navrhovateľa požadovať od odporkyne, v prípade porušenia jeho povinností splácať poskytnutý úver riadne a včas, zmluvnú pokutu vo výške 10% z dlžnej splátky, s úhradou ktorej sa dostala do omeškania o viac než 30 dní, považoval za neprijateľnú zmluvnú podmienku podľa § 53 ods. 1 OZ v znení účinnom do 31. 12. 2007, resp. s poukazom na § 879j OZ v znení účinnom od 01. 01. 2008 aj podľa § 53 ods. 4 písm. k/ OZ, keďže „dojednania“ o jednostrannej povinnosti odporkyne zaplatiť zmluvnú pokutu v pôvodnom, veriteľom odporkyne vopred pripravenom formulári tlačiva Podmienok podľa názoru súdu, nespĺňa náležitosti písomnej dohody zmluvných strán o zmluvnej pokute v zmysle § 544 ods. 2 OZ. Povinnosť odporkyne zaplatiť zmluvnú pokutu podľa Podmienok pôvodného veriteľa odporkyne - Consumer Finance Holding, a.s. k zmluve uzavretej medzi dodávateľom a spotrebiteľkou, ktorá má podobu štandardnej formulárovej zmluvy, vzhľadom na formulárovú predtlač dodávateľa, je nepochybne zhoršením zmluvného postavenia spotrebiteľky ako dlžníčky. Takáto zmluvná podmienka spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľky, ktorej v snahe získať úver nezostávalo nič iné, len predtlač zmluvy s Podmienkami na jej rube podpísať. Poukázal na činnosť Okresného súdu Komárno, z ktorej mu je známe, že obsahovo rovnaká zmluvná podmienka v obdobnej spotrebiteľskej zmluve pôvodného veriteľa odporkyne už bola predmetom súdnej kontroly a súd ju (právoplatne) považoval za neprijateľnú zmluvnú podmienku (napr. rozsudok Okresného súdu Komárno sp. zn. 13C/259/2011 z 29. 11. 2011, resp. sp. zn. 13C/57/2013 z 26. 04. 2013). Z uvedených dôvodov návrh považoval za dôvodný len do výšky 804,60 eura, ktorá suma pozostáva z nepremlčaných 15 dlžných mesačných splátok úveru, do konečnej splatnosti úveru dňa 20. 10. 2010. Navrhovateľ sa domáhal aj zaplata 9% úroku z omeškania ročne zo sumy 1.739,45 eura od 21. 10. 2010. Odporkyňa bola v danom prípade nepochybne v omeškani s úhradou celej sumy dlžných splátok od 21. 10. 2010, keď do omeškania s úhradou jednotlivých splátok sa dostala prvým dňom nasledujúcim po uplynutí ich lehôt splatnosti, a tak navrhovateľovi, s poukazom na § 517 ods. 1, 2 OZ, v spojení s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. vznikol nárok na úrok z omeškania o 8 percentuálnych bodov vyšší ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, avšak len z priznanej sumy vo výške 804,60 eura. Výška základnej úrokovej sadzby ECB k 21. 10. 2010 bola 1%. Súd návrh aj v prevyšujúcej časti úroku z omeškania zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 OSP s prihladnutím na § 224 ods. 3 OSP tak, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Proti tomuto rozsudku podal navrhovateľ v zákonnej lehote odvolanie, ktorým podľa ust. § 205 ods. 2 písm. f/ OSP napadol predmetný rozsudok vo výroku, ktorým súd prvého stupňa vyslovil, že zmluvná podmienka v bode 12.2 Zmluvy o pôžičke z 27. 10. 2006 je neprijateľnou. Žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil a určil, že zmluvná podmienka v bode 12.2 Zmluvy o pôžičke z 27. 10. 2006 nie je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, alternatívne, aby na základe ustanovenia § 221 ods. 1 písm. h/ OSP zrušil napadnutý výrok. Konštatoval, že zmluvná pokuta dojednaná medzi jeho právnym predchodcom a odporkyňou bola dojednaná platne v súlade s ust. § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bola dojednaná písomne s uvedením spôsobu výpočtu zmluvnej pokuty. Zdôraznil, že zmluvná pokuta je zabezpečovacím inštitútom upraveným zákonom a nárok na jej zaplatenie vznikol z dôvodu neplnenia si zmluvných povinností odporkyňou, konkrétne v tomto prípade sa jednalo o neplnenie platobných povinností odporkyňou. Jeho právny predchodca si svoju primárnu povinnosť poskytnúť odporkyni úver na základe jej požiadavky vyplývajúcej mu z právneho vzťahu založeného zmluvou o úvere splnil riadne a včas. Odporkyňa svoju povinnosť úver riadne a včas splácať preukázateľne porušila. Je pritom logické, že jeho právny predchodca si svoj nárok na riadne a včasné platenie úveru zabezpečil dojednaním zmluvnej pokuty v čl. 12 bod 12.2. Všeobecných zmluvných podmienok úverovej zmluvy pre prípad porušenia platobných povinností odporkyňou vyplývajúcich jej z podmienok úverovej zmluvy. Konštatoval, že primárnym cieľom zjednanej zmluvnej pokuty nie je dosiahnuť finančné plnenie od dlžníka, ale prinútiť dlžníka pod hrozbou majetkovej sankcie plniť si svoje zmluvné povinnosti vyplývajúce z úverového vzťahu. Odporkyňa preukázateľne s dojednaním zmluvnej pokuty súhlasila, o čom svedčí jej vlastnoručný podpis úverovej zmluvy, ktorej neoddeliteľnú súčasť tvoria Všeobecné zmluvné podmienky a sama odporkyňa ešte pred podpisom úverovej zmluvy potvrdila oboznámenie sa so Všeobecnými zmluvnými podmienkami, potvrdila záväzok ich dodržiavania a zároveň potvrdila ich prevzatie. K zmluvným dojednaniam úverovej zmluvy nemala žiadne výhrady.

Odporkyňa sa k odvolaniu navrhovateľa nevyjadřila.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) po zistení, že odvolanie bolo podané účastníkom konania a v zákonom stanovenej lehote (§ 201, § 204 ods. 1 OSP) a zistení, že odvolanie spĺňa náležitosti § 205 a nasl. OSP, preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa a konanie, ktoré mu predchádzalo byť viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 OSP) a skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvého stupňa, pretože odvolací súd nezistil výnimky uvedené v ods. 2 - 7 citovaného ustanovenia (§ 213 ods. 1 OSP), na odvolacom pojednávaní (§ 214 ods. 1 OSP) dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné. Prvostupňový súd správne zistil skutkový stav a vec správne posúdil po právnej stránke, preto odvolací súd rozsudok v napadnutej časti o určení neprijateľnosti zmluvnej podmienky, v časti výroku o zamietnutí zvyšku návrhu a v časti výroku o náhrade trov konania potvrdil.

Podľa § 219 ods. 1 OSP odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa odseku 2 tohto ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípade doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (§ 219 ods. 2 OSP) - tzv. skrátená forma rozhodnutia. Odvolací súd môže podľa tohto ustanovenia postupovať, ak sú splnené dve podmienky : a/ výrok odvolaním napadnutého rozhodnutia je vecne správny, b/ odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia. Aplikáciou § 219 ods. 2 OSP odvolací súd vyjadřuje nielen svoj záver, že napadnuté rozhodnutie a jeho odôvodnenie považuje za vecne správne, ale zároveň (i keď bez výslovného vyjadřenia) aj záver, že námietky vznesené účastníkom konania v odvolaní nie sú dôvodné, právne významné, alebo spôsobilé spochybniť správnosť záverov uvedených v odôvodnení rozhodnutia súdu prvého stupňa.

V danom prípade niet sporu o tom, že právny vzťah účastníkov bol založený zmluvou o spotrebiteľskom úvere uzatvorenou dňa 27. 10. 2006 medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporkyňou. Bolo preto dôvodné naň aplikovať právne normy spotrebiteľského práva a to zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách v znení účinnom v čase vzniku právneho vzťahu tak, ako postupoval súd prvého stupňa. V potrebnom rozsahu vykonal dokazovanie, na základe ktorého správne zistil skutkový stav veci a vec správne právne posúdil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, preto využijúc postup podľa § 219 ods. 2 OSP sa obmedzuje len na skonštatovanie správnosti dôvodov rozsudku súdu prvého stupňa v napadnutej časti.

K dôvodu odvolania podľa § 205 ods. 2 písm. f) OSP odvolací súd uvádza, že súd prvého stupňa správne právne posúdil predmetný vzťah ako spotrebiteľský a teda mal povinnosť preskúmať, či plnenia, na ktoré povinnú zaväzuje rozhodcovský rozsudok nevyplývajú z neprijateľných zmluvných podmienok.

Súd prvého stupňa vo výroku rozsudku určil, že zmluvná podmienka uvedená v bode 12.2 Zmluvy o pôžičke z 27. 10. 2006, v znení: "Spoločnosť je oprávnená požadovať od klienta zmluvnú pokutu v prípade, ak sa klient dostal do omeškania so splatením ktorejkoľvek jednotlivej splátky. V 30-ty deň po dobe splatnosti je klient povinný zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 10% z dlžnej splátky. V tento deň sa zmluvná pokuta stáva splatná." je z dôvodu neprijateľnosti neplatná. Súd prvého stupňa tento svoj výrok oprel o ust. § 54 ods. 1, 2 OZ a o vlastnú činnosť, z ktorej je známe, že obsahovo rovnaká zmluvná podmienka v obdobnej spotrebiteľskej zmluve pôvodného veriteľa žalovanej už bola predmetom súdnej kontroly a súd ju (právoplatne) považoval za neprijateľnú zmluvnú podmienku (napr. rozsudok Okresného súdu Komárno sp. zn. 13C/57/2013 z 26. 04. 2013), ktorý rozsudok je prístupný aj verejnosti na stránkach Ministerstva spravodlivosti SR www.justice.gov.sk. S poukazom na § 53a ods. 1 OZ a citovaný právoplatný rozsudok je navrhovateľ povinný zdržať sa používania takejto podmienky v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Z uvedených dôvodov súd návrh navrhovateľa považoval za dôvodný len do výšky 804,60 eura, ktorá suma pozostáva z 15 nepremlčaných dlžných splátok úveru do konečnej splatnosti úveru dňa 20. 10. 2010.

Podľa § 153 ods. 3 OSP súd môže v rozsudku, ktorý sa týka sporu zo spotrebiteľskej zmluvy, aj bez návrhu vysloviť, že určitá podmienka používaná v spotrebiteľských zmluvách dodávateľom je neprijateľná.

Podľa odseku 4 tohto ustanovenia ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky alebo mu na základe takejto podmienky súd uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie túto zmluvnú podmienku vo výroku rozhodnutia.

Ustanovenie § 153 ods. 3 OSP vychádza z článku 6 Smernice 93/13/ES z 5. apríla 1993 o neprimeraných, nečestných podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a zároveň rešpektuje rozsudok in Joined cases C-240/98 to C-244/98. Podľa nich sa účinná ochrana spotrebiteľa môže dosiahnuť, len ak národný súd prehlási, že má právomoc z úradnej povinnosti zhodnotiť neprijateľné podmienky. Zákonodarcia v citovanom ustanovení umožňuje súdu v spore zo spotrebiteľskej zmluvy vysloviť aj bez návrhu neprijateľnosť niektorej z podmienok použitých v spotrebiteľskej zmluve, teda súd je k tomu oprávnený bez ohľadu na to, na ktorej procesnej strane spotrebiteľ vystupuje. Podľa názoru odvolacieho súdu však súd ex officio nemôže začať konanie o vyslovenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky, ale tak môže urobiť iba v prebiehajúcim spore zo spotrebiteľskej zmluvy.

Podľa ustanovenia § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s

rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

Z ustanovenia § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka vyplýva pre dodávateľa povinnosť zdržať sa používania zmluvnej podmienky, ktorú súd v akomkoľvek súdnom konaní označil za neprijateľnú alebo keď neprijateľnosť zmluvnej podmienky vyplýva zo samotného súdneho rozhodnutia, v ktorom súd na základe žaloby podanej spotrebiteľom alebo dodávateľom rozhodoval o nároku spotrebiteľa, ktorý vyplýva alebo je odvodený od takejto podmienky. Podmienkou aplikácie citovaného ustanovenia je, že ide o zmluvný vzťah medzi dodávateľom a spotrebiteľom, ktorý je založený štandardnou (adhéznou) zmluvou, pri ktorej dodávateľ opakovane používa na dojednanie zmluvy so spotrebiteľmi rovnaké štandardizované obchodné podmienky, keď spotrebiteľ nemá možnosť ovplyvniť obsah spotrebiteľskej zmluvy.

Okresný súd Komárno v konaní vedenom pod sp. zn. 13C/57/2013 rozsudkom zo dňa 26. 04. 2013 výslovne podľa § 53 ods. 5 OZ určil zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve v znení: "Spoločnosť je oprávnená požadovať od Klienta Zmluvnú pokutu v prípade, ak sa Klient dostal do omeškania so splatením ktorejkoľvek jednotlivej Splátky. V 30-ty deň po dobe splatnosti je Klient povinný zaplatiť Zmluvnú pokutu vo výške 10 % z dlžnej Splátky. V tento deň sa Zmluvná pokuta stáva aj splatnou." za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky s poukazom na ustanovenie § 53 ods. 4 OZ. Z uvedeného rozsudku pre navrhovateľa ako dodávateľa nesporne vyplýva povinnosť zdržať sa používania zmluvnej podmienky v adhéznych zmluvách, ktorú súd v uvedenom súdnom konaní označil za neprijateľnú.

V prípade, že už prebieha spor na súde zo spotrebiteľskej zmluvy, v ktorom navrhovateľ ako dodávateľ odôvodňuje svoj nárok už z prv rozsudkom právoplatne vyslovenej neprijateľnej zmluvnej podmienky, potom nemôže byť ohľadne takéhoto nároku úspešný, pretože neprijateľnosť tejto konkrétnej zmluvnej podmienky vyplýva zo samotného právoplatného súdneho rozhodnutia.

Súd prvého stupňa v preskúmvanej veci výrok napadnutého rozsudku o neprijateľnosti zmluvnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve a o zamietnutí zvyšku návrhu, ktorý je prirodzeným následkom vyslovenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky, riadne odôvodnil v súlade s ustanovením § 157 ods. 2 OSP, odvolací súd preto rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti o určení neprijateľnosti zmluvnej podmienky, v časti výroku o zamietnutí zvyšku návrhu a v časti výroku o náhrade trov konania ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1, § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 OSP a odporkyni náhradu trov odvolacieho konania nepriznal napriek tomu, že bola v odvolacom konaní úspešná, a to z dôvodu, že si náhradu trov odvolacieho konania neuplatnila a ani jej žiadne nevznikli.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.